

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lovforslaget er jo en genfremsettelse, og det går ud på at ændre momslovens straffebestemmelser, således at adgangen til at give bøde for overtrædelser, der skyldes simpel uagtsomhed, bortfalder.

Må jeg straks sige, at jeg er enig med forslagsstillerne og også med min forgænger i, at der var en baggrund for den rejste kritik af bødekendelsen i en række overtrædelsessager. Som en naturlig konsekvens heraf har jeg for nylig udstedt en instruks til tolddirektoratet vedrørende administrationen af forbrugsafgiftslovens straffebestemmelser, og indholdet havde jeg i øvrigt forinden, også inden lovforslaget er blevet fremsat i Folketinget, underrettet skatte- og afgiftsudvalget om. Jeg agter at gå videre inden for dette område, og jeg mener, det er den rette vej via instrukser og ikke via den lovændring, som hr. Bernhard Baunsgaard har foreslået. Derfor synes jeg, at man måske kunne have udvist en lidt større tålmodighed, inden man fremsatte dette lovforslag.

Erenbjerg (S):

Jeg skal ikke knytte mange kommentarer til det foreliggende lovforslag, der tidligere har været behandlet her i tinget. Imidlertid skal det siges, at der nu af skatte- og afgiftsministeren er udsendt en instruks til toldkammerne, der netop tager højde for de af forslagsstillerne rejste indvendinger. Vi finder, at man bør afvente denne instruks' forhåbentlig gavnlige virkninger, og i modsat fald vil vi erklære os villige til at drøfte eventuelle urimeligheder.

På nuværende tidspunkt skal jeg på mit partis vegne henstille, at man ikke gennemfører en lovgivning på et område, hvor man netop har udsendt nye instrukser.

Glåstrup (FP):

Da man efter mere end en menneskealders intenst arbejde i 1930 omsider kom frem til at gennemføre en ny borgerlig straffelov, indførte man i § 19 den regel, at når en overtrædelse havde fundet sted af andre lovregler end lige de forholdsvis få, der findes i borgerlig straffelov, skulle man kunne straffes, blot man havde handlet uagtsomt, hvad enten det var groft uagtsomt eller simpelt uagtsomt. Det er højst sandsynligt, at det, som det danske samfund var i 1930, også var en rigtig og god regel, men

det tør jo nok siges, at når man ser på det, som man i juridisk slang kalder særlovgivningen, her 47 år efter, har den en udbredelse, en indflydelse på den enkeltes tilværelse, som er langt, langt større, end man kunne forestille sig i salig Madsen-Mygdals dage. Det tør nok siges, at vi lever i et restriktionssamfund i en ganske enorm grad, sammenlignet med hvad man forudsatte der kunne blive tale om uden for krigstider, dengang man altså kom frem til den regel i straffelovens § 19.

Det er i virkeligheden det problem, som det radikale parti nu har fået fat på en flig af. Man har, fordi man er stødt på nogle urimelige sager inden for momslovens område, specielt trukket den lov frem og har sagt, at inden for momsloven skal man lave afgrænsningen anderledes, sådan at simpel uagtsomhed ikke straffes.

Det er antagelig aldeles tilfældigt at udtage momsloven sammenlignet med alle de mange andre steder, hvor man nok må anvende det samme princip. Det, man sikkert skulle gøre, hvis man ville gå rationelt til værks med den grundtanke, som de radikale har, var at ændre straffelovens § 19, således at det, som de radikale skriver i deres forslag, i virkeligheden kom til at stå i straffelovens § 19, nemlig at medmindre der gives særlig hjemmel for noget andet, er det kun grov uagtsomhed, der straffes rundt omkring på de mange forskellige lovgivningsfelter.

Men bevares, det kan selvfølgelig være noget svært at overse, når vi skal ind på alle de mange områder: trafikministerens område, miljøministerens område, boligministerens område osv., og derfor kan det være meget rimeligt i denne omgang at holde sig til den ressort, som vi nu tilfældigvis er kommet til at behandle denne problemstilling på, nemlig skatteministerens. Men så må det antagelig være rigtigt ikke blot for så vidt angår momslovgivning, men også for så vidt angår al anden lovgivning inden for forbrugsafgifternes felt at indføre en tilsvarende regel.

Fremskridtspartiet har ved gentagne lejligheder, når vi har haft straffebestemmelser i forbrugsafgiftslove fremme, foreslået, at det kun skal være den grove uagtsomhed, der bliver straffet, men vi er ikke blevet hørt ret meget, ikke engang de radikale har villet stemme for, når vi har fremsat disse forslag; ikke engang når vi i motiver og betænkninger har henvist til